

holdene i lejrene. Det, som fru Henriette Kjær konkluderede og fik den konservative folketingsgruppe med på, var jo, at der var et problem med det, som også er en del af vores forslag til vedtagelse, nemlig opholdstiden. Det fremgår jo også af regeringspartiernes forslag til vedtagelse, at der er tale om et uacceptabelt langt ophold på asylcentre for børnene.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Henriette Kjær: Er der noget, der har ændret sig, eller står Det Konservative Folkeparti stadig bag det, som fru Henriette Kjær sagde i pressemeddelelsen, nemlig – jeg citerer:

Derfor foreslår Det Konservative Folkeparti, at der indføres en øvre grænse for, hvor lang tid en asylansøger må opholde sig på et asylcenter?

Foreslår Det Konservative Folkeparti det stadig væk, eller foreslår man det ikke længere?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen det er jo citatfusk. Jeg står med pressemeddelelsen her, og der står:

»Henriette Kjær har flere konkrete forslag til« – forslag – »hvordan man kan« – kan – »forbedre asylansøgenes forhold. For det første kan vi hurtigst muligt sikre bedre forhold på asylcentre med flere aktiviteter for børnene og ekstra plads for børnefamilierne. Dernæst kan« – igen: kan – »vi sætte en øvre grænse for opholdstiden på asylcentre, så vi ikke som i dag oplever familier, der har været på centrene i op til 7 år. Og sidst, men ikke mindst vil vi have diskuteret« – diskuteret – »muligheden for midlertidig opholdstilladelse, så det er muligt at få sig et normalt liv, mens ens sag bliver behandlet.«

Det er nogle ting, vi ønsker diskuteret, og hr. Morten Østergaard ved udmærket godt, hvem vi ønsker dem diskuteret med. Det vil vi selvfølgelig med dem, vi normalt laver udlændingepolitik med, og det er Dansk Folkeparti og Venstre.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

For ikke at blive beskyldt for citatfusk vil jeg lige læse op, hvad det var, fru Henriette Kjær skrev i sin pressemeddelelse:

»Det kom helt ærligt bag på mig, hvor lidt plads asylansøgerne har. Det må være en utrolig psykisk belastning, når en hel familie skal bo sammen på ganske få kvadratmeter uden mulighed for et ordentligt privatliv. Det kan gå an i en periode, men ikke i årevis, som det desværre er tilfældet for nogle. Derfor foreslår Det Konser-

vative Folkeparti,« – derfor foreslår Det Konservative Folkeparti – »at der indføres en øvre grænse for, hvor lang tid en asylansøger må opholde sig på et asylcenter.«

Det er et konkret forslag fra Det Konservative Folkeparti, og i Det Radikale Venstre er vi fuldstændig enige i det. Er det stadig sådan, at det er et forslag fra Det Konservative Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Når man foreslår noget, skal det jo altid debatteres, men det, som jeg ikke kan acceptere, og som Det Konservative Folkeparti ikke kan acceptere, er naturligvis, hvis det er myndighedernes skyld, at folk sidder længe på et asylcenter. Hvis sagsbehandlingen tager så lang tid, at mennesker står i en situation, hvor de ikke selv kan gøre noget for at forbedre deres situation, er det uacceptabelt, og derfor mener jeg, der må være en grænse for, hvor lang tid myndighederne må være om at behandle de pågældendes sag. Ellers er det uacceptabelt.

Kl. 18.05

I denne situation står vi med mennesker fra Kosovo og fra Irak, som har fået afslag på ophold, og her må vi altså holde fast i, at de mennesker skal hjem, for ellers udvander vi vores asylsystem fuldstændigt. Ellers ville det jo være sådan, at vi sagde: Pyt, I har været så længe, så nu får I ophold. Så måtte vi jo selvfølgelig også sige til dem, der kommer efterfølgende: Bare bliv længe nok, så får I ophold. Men det mener jeg ikke er et ordentligt grundlag at drive asylpolitik på.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Fru Henriette Kjær skal ikke tage det fortrydeligt op, men jeg synes rent faktisk, at fru Henriette Kjær ikke forvalter sit mandat med den tilstrækkelige ydmyghed.

Det er sådan, at her i salen er der et flertal for de forslag, som den konservative folketingsgruppe har fremsat, på baggrund af at fru Henriette Kjær med egne øjne har set, at nogle børn i Danmark lever under nogle forhold, vi simpelt hen ikke kan byde dem. Er man i en sådan situation ikke forpligtet til at udnytte den magt, man rent faktisk har – den magt, der består i, at et flertal her i Folketinget er parat til at gennemføre den nødvendige politik og er parat til at hjælpe børnene og sikre dem et værdigt liv?